

Tisztelt Elnök úr, kedves Károly!

Öreg motorosként már nyíltan elmondhatom, hogy szervezetünkre nem csak a megújulás férne rá, hanem egy komoly vérátömlesztés is. Mint tudjátok, a KPRSZ mostani vezetőségének ez az első ciklusa, ami nem is akármilyen volt és még nem ért véget. Új irányokat találtunk, valódi és interaktív kommunikációt folytattunk és eddigi rendezvényeinkkel nem csak a saját, hanem más szakosztályok tagjait is megmozgattuk. Egyre többen jönnek el hozzánk és egyre többen csatlakoznak hozzánk úgy, hogy a költségkeretünk közben megszűnt. De nem is ez a baj, mert megértőek vagyunk; ismerjük a helyzetet, látjuk a gondokat és értjük a problémát. De vezetőségünk tagjai olyan fiatalok, akik lelkesek, aktívak és tetterre készek (ettől van élet ebben a szakosztályban); és bevallom, ez a mentalitás visszahozta az idősebbek lelkes hozzáállását, érdeklődését, felrázta a hangulatot és felpezsdítette az életet. Őszintén mondom, hogy ebből a most még pezsgő kis állóvíz felkavarásból, hatalmas és pozitív változásokat hozó hullámok lehetnek, lehetnének, ha hagyjuk. De úgy tűnik, nem hagyjuk. Mert az a helyzet, hogy a MÚOSZ nem tud változni, nem tud alkalmazkodni és nem akar fejlődni, következésképpen olyan, mintha nem is akarna tenni magáért, saját megmentéséért semmit. A visszahozott tetterkész fiatalság érzése és társelnöki felelősségem arra készítet, hogy feltegyek kérdéseket és komoly vita tárgyává emeljek olyan problémákat, melyek megakadályozzák a MÚOSZ szervezetét a fejlődésben és abban, hogy a fiatal nemzedék akarjon csatlakozni a MÚOSZ-hoz.

Legutolsó rendezvényünk kapcsán komoly akadályokkal találtuk magunkat szembe. Bár nem előre tervezett, hanem hirtelen adódott lehetőséget használtunk ki és gyors szervezést valósítottunk meg egy olyan témában (atomenergia), amit igen komoly érdeklődés övezhetett volna, rajtunk kívülálló okok miatt nem jutott el elég emberhez az információ. (Pedig az eseményen jeles újságíró kollégák is részt vettek, olyanok, akik most még nem MÚOSZ tagok, de lehetnének.) Nem látjuk át és nem értjük, hogy a MÚOSZ adatbázisát pontosan ki és hogyan kezeli, illetve, hogy ki és milyen eseményeket nyilváníthat fontosnak vagy éppen jelentéktelennek azért, hogy egy invitáló meghívó az egész tagság számára kimenjen. Tudomásom szerint a mi legutóbbi eseményünkre nem mentek ki meghívók (kifejezett kérésünk ellenére sem) a teljes MÚOSZ tagság számára. A honlapon ugyan megjelent, de annak látogatottsága/olvasottsága nem egyenértékű egy e-maillal. Nekünk pedig se jogunk, se hozzáférésünk az adatbázishoz.

Nem szeretné(n)k vitatkozni, nem szeretné(n)k haragot szítani, csak azt szeretném megérteni, miért vágjuk magunk alatt azt a kevéske fát, amin még kuporgunk és miért nem akarjuk valami közös érdektől vezérelve megmenteni és feléleszteni a MÚOSZ-t. Ezek a fiatalok lelkesek, nekem pedig kötelességem nem hagyni, hogy elveszítsék a lelkesedésüket.

Baráti üdvözléssel: Mag László társelnök (KPRSZ)